

там, защо да не съм и аз, макар и духом?

В същия брой е напечатано и стихотворението "Елегия". Написването му стана при следната обстановка и по следния случай:

"Смях и сълзи" се печаташе в печатница "Балкан", собственост на осигурителното дружество "Балкан", на бул. "Дондуков", там дето отсетне беше открито кино "Феникс" (до ул. "Бачо Киро"). На самия булевард, като част от имота на печатницата, имаше една голяма бозаджийница. Макар че редакцията формално се намирала в дома на редактора Х.В., бул. "Дондуков", № 68, по-голямата редакционна работа се извършваше в тази бозаджийница. Особено през деня тя биваше слабо посещавана, и тогава редакторите и сътрудниците на списанието превръщаха заведението в редакция: по масите се разхвърляха папки, ръкописи, моливи, мастила, клишета, коректури - да не говориме за глъчта, която се разнасяше - и се разнасяше много повече от бозата... Защото често "смехосълзистите" нямаша пари да пият боза. Това ставаше причина, добродушният бозаджия Арслан понякога да изпада в арнаутски гняв и да глъчи:

- Бе, това сте направили кансилария, бе! Аз плащам кирия на дюкяна, вие прави търговия!

По бърже се разсвиваше и задърпваше дългите си мустаци, с цвят на царевични влакна, от каквито допреди някоя година свивашме цигари...

Ето, че случайно се свързваме с темата. В този ден аз свивах цигара, но вече не от царевица, а от истински тютюн, само че не в цигарена книжка, а във вестник. Дотам бяха стигнали пушачите тогава: или нямаше тютюн, или нямаше книжки, или - и двете... Редехме се на опашки пред класическото тютюнопродавско дюданче на Славчо на ул. "Търговска" /сега "Генерал Бирюзов"/, за да получиме някоя кутия "Картел" с прочутото голямо тютюнево листо, нарисувано върху кутията, или дирехме на щандовете пасаж "Свети Никола" по няколко цигари от войник-отпускар, смакчани и полупразни.

Свивах цигара във вестник, а в това време в бозаджийницата влезе факторът на печатницата с недоволен вид:

- Какво правите!? Вози пиете, а работата горе е спряла! Трябна ни още една колона материал - списанието ще закъснее! После, пак печатарите виновни!

- Спокойствие, - каза Ведбал, - тъкмо преписвам на чисто едно стихотворение...

/А той никога нямаше навика да преписва "на чисто"/

- Върви горе и след малко ще ти го донеса. Ето, виждаш, че преписвам